

SPRAWOZDANIE

Portrety Fazowe

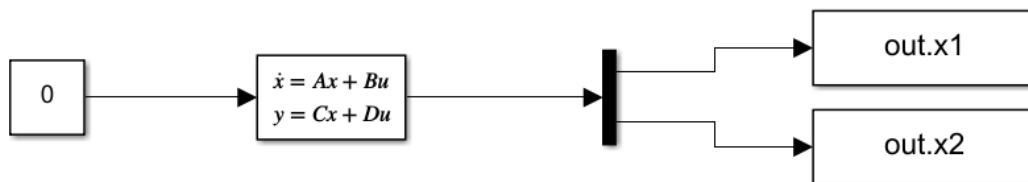
Jakub Szczypek, grupa 2

1. Cel ćwiczenia

Ćwiczenie polegało na wyznaczeniu portretów fazowych dla zadanych ośmiu macierzy stanu za pomocą środowiska Matlab.

2. Realizacja ćwiczenia

Do realizacji zadania zaprojektowałem model w simulinku:

Rys. 1 Schemat blokowy do symulacji

W bloku State-Space ustawiłem odpowiednie parametry:

Block Parameters: State-Space

State Space

State-space model:
 $\dot{x}/dt = Ax + Bu$
 $y = Cx + Du$

'Parameter tunability' controls the runtime tunability level for A, B, C, D.
 'Auto': Allow Simulink to choose the most appropriate tunability level.
 'Optimized': Tunability is optimized for performance.
 'Unconstrained': Tunability is unconstrained across the simulation targets.

Selecting the 'Allow non-zero values for D matrix initially specified as zero' checkbox requires the block to have direct feedthrough and may cause algebraic loops.

Parameters

A:

B:

C:

D:

Initial conditions:

Parameter tunability: Auto

☐ Allow non-zero values for D matrix initially specified as zero

Absolute tolerance:

State Name: (e.g., 'position')

OK Cancel Help Apply

Rys. 2 Parametry bloku State-Space

Do wyznaczenia portretów fazowych niezbędny był kod przedstawiony w książce „Teoria Sterowania”. Na potrzeby realizacji zadania dokonałem niewielkich zmian w kodzie. Poniżej przedstawiam bazowy kod, który wykorzystywałem dla kolejnych macierzy stanu:

```

close all;
clear all;
A = [-2 0; 0 -2];

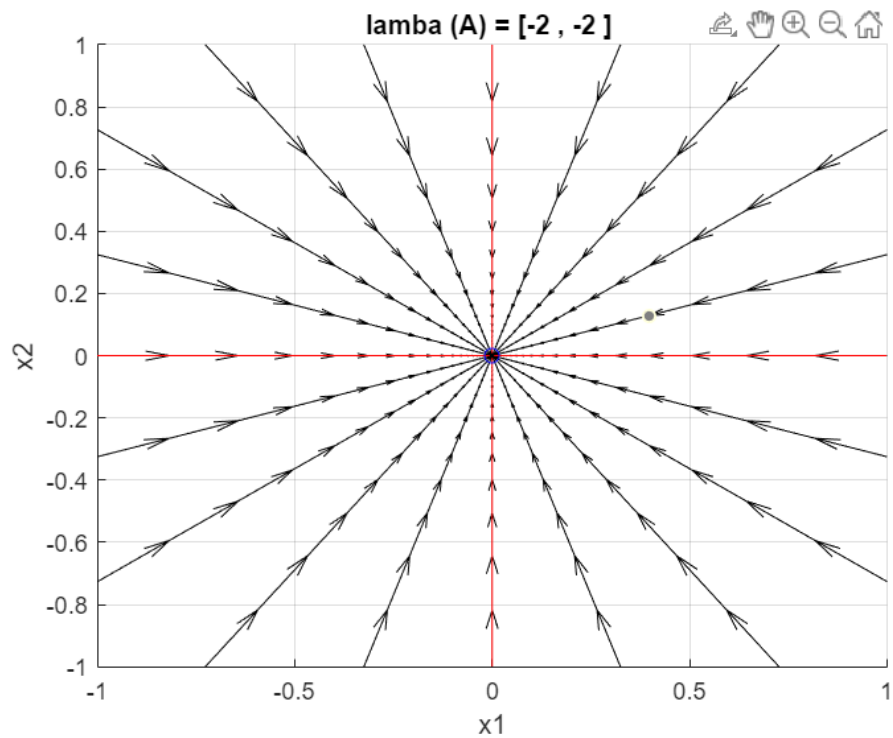
T = 6;
[w J] = eig(A);
figure; hold on; grid on;
a = 0 : (pi/10) : (pi*2);
X1 = [cos(a); sin(a)];
X2 = X1./[max(abs(X1)) ; max(abs(X1))];
M=size(X2, 2);
for i = 1 : M
    x0 = X2(:, i);
    out = sim('MojModel', T);
    hold on;
    grid on;

    dx1 = diff(out.x1);
    dx2 = diff(out.x2);
    quiver(out.x1(1:end-1), out.x2(1:end-1), dx1, dx2, 0, 'black')
end
plot(w(1,1)*[-3,3], w(2,1)*[-3,3], 'r', w(1,2)*[-3,3], w(2,2)*[-3,3], 'r');
plot(0,0,'k.');
plot(0,0,'bo');
axis([-1 1 -1 1]);
title(['lambda (A) = ', num2str(J(1, 1)) , ' , ', num2str(J(2, 2)), ' ] ']);
xlabel('x1');
ylabel('x2');
hold off;

```

Za pomocą powyższego kodu uzyskałem następujące wykresy:

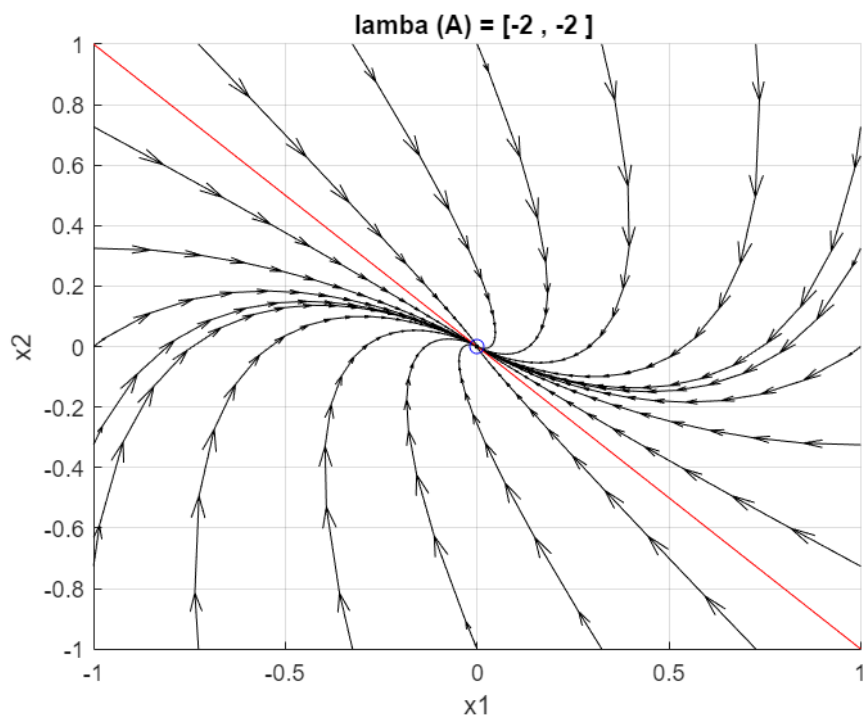
•
$$A_1 = \begin{bmatrix} -2 & 0 \\ 0 & -2 \end{bmatrix}$$

Rys 3. Portret fazowy – gwiazda stabilna

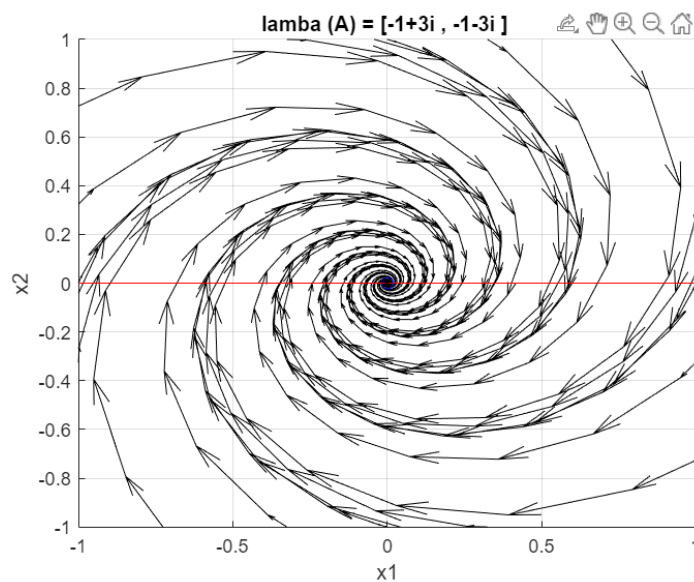
•

$$A_2 = \begin{bmatrix} -1 & 1 \\ -1 & -3 \end{bmatrix}$$

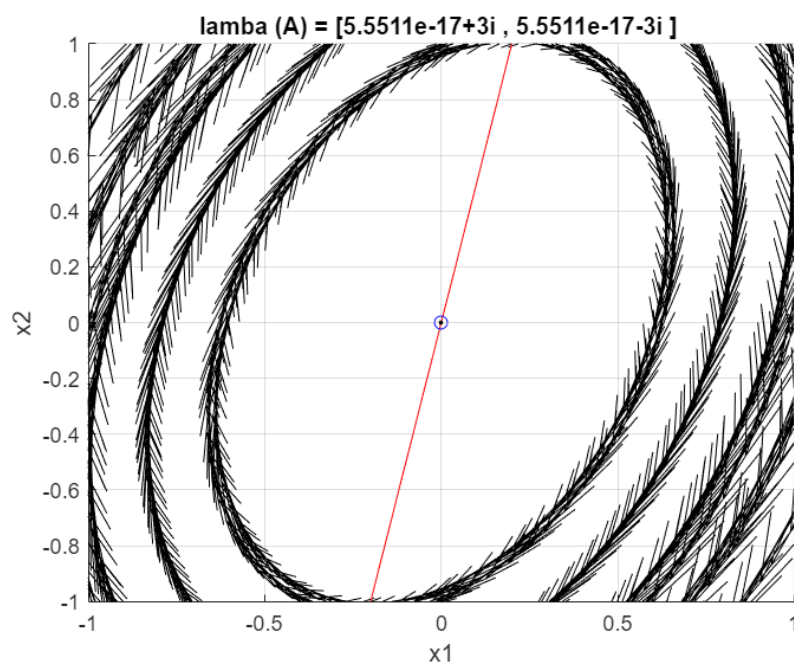
Rys 4. Portret fazowy – węzeł stabilny – macierz dowolna

$$A_3 = \begin{bmatrix} -1 & 3 \\ -3 & -1 \end{bmatrix}$$

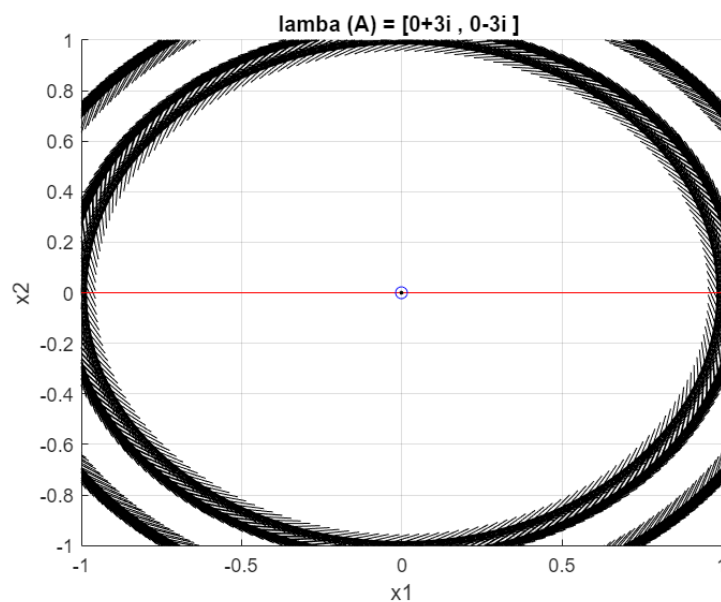
Rys 5. Portret fazowy – ognisko stabilne – macierz w postaci kanonicznej

$$A_4 = \begin{bmatrix} -1 & 2 \\ -5 & 1 \end{bmatrix}$$

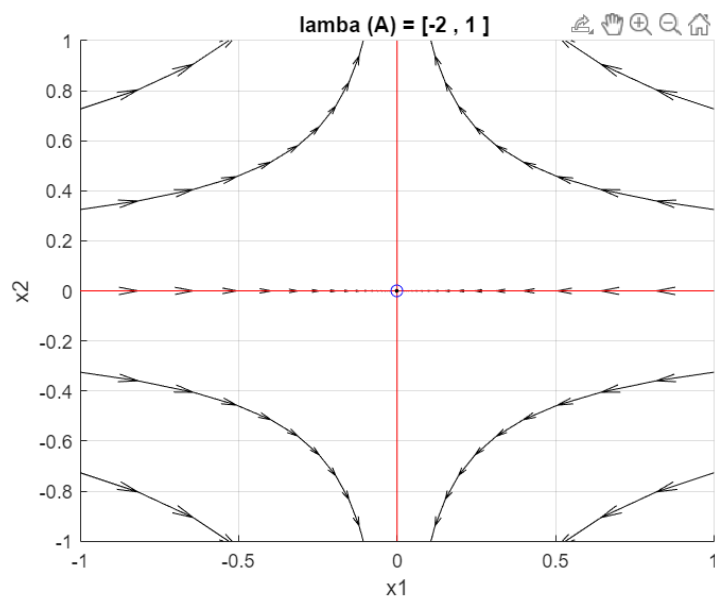
Rys 6. Portret fazowy – środek – macierz dowolna

$$A_5 = \begin{bmatrix} 0 & 3 \\ -3 & 0 \end{bmatrix}$$

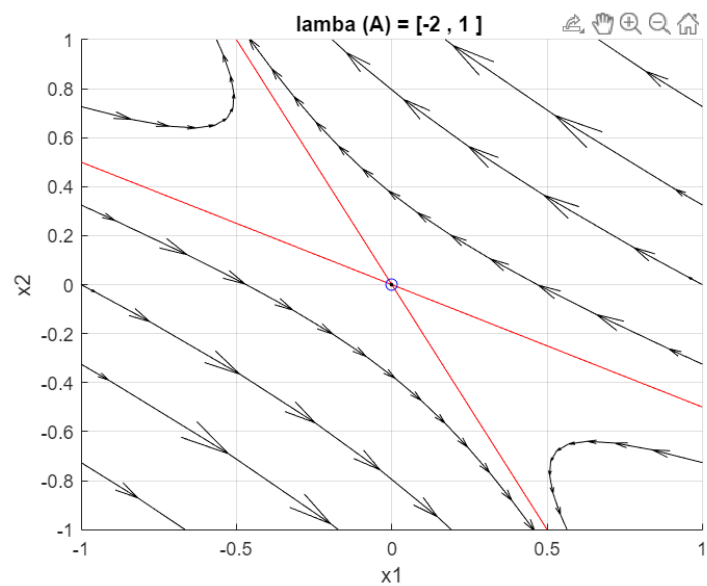
Rys 7. Portret fazowy – środek – macierz kanoniczna

$$A_6 = \begin{bmatrix} -2 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$$

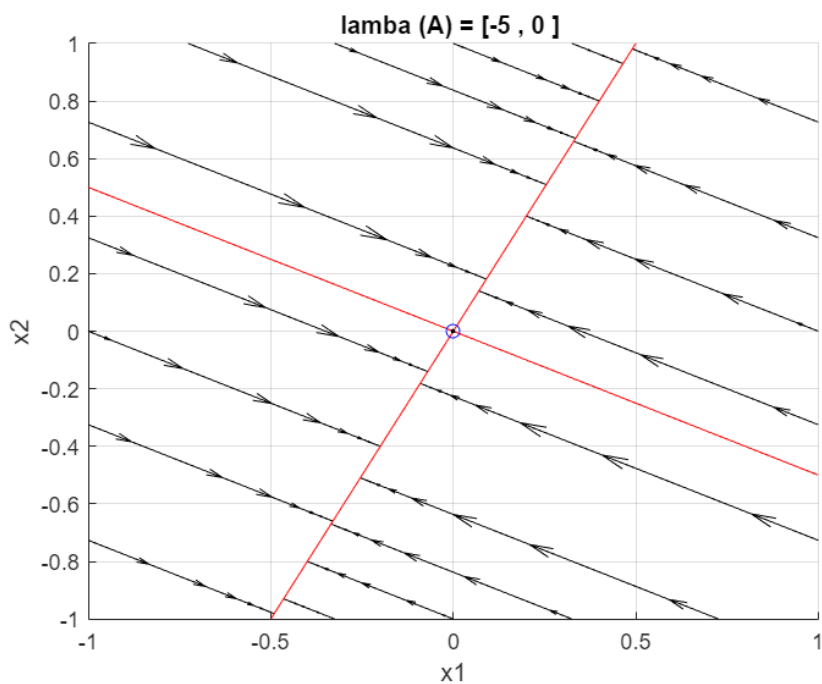
Rys 8. Portret fazowy – siodło – macierz A w postaci kanonicznej

$$A_7 = \begin{bmatrix} -3 & -2 \\ 2 & 2 \end{bmatrix}$$

Rys 9. Portret fazowy – siodło – macierz A dowolna

$$A_8 = \begin{bmatrix} -4 & 2 \\ 2 & -1 \end{bmatrix}$$

Rys 10. Portret fazowy – Jedna z wartości macierzy własnych jest zerowa

3. Wnioski

Portrety fazowe są rodziną trajektorii rozpoczynających się z różnych punktów początkowych przy stałym wymuszeniu. Rysowanie portretów fazowych jest możliwe dla układów do 2 rzędu, pozwala badać stabilność układów. Dla układu stabilnego wykres trajektorii dąży do ustalonego punktu, natomiast dla niestabilnego oddala się. O stabilności możemy wnioskować na podstawie wartości własnych macierzy, oraz rysować portrety fazowe na ich podstawie znając kilka trajektorii. Do rysowania przy pomocy komputera, pomocny jest program Matlab, Simulink.